

מסודה של
מזן מזהר"ש ז"ע
כנשיאות מז"ר
הרה"צ ר' יצחק שמואל אהרן
לעזער שליט"א

גליזן היכל מזהר"ש

מתורתו של רבינו הקדוש מזהר"ן מברסלב ז"ע ותלמידיו הקדושים

גליזן נ"א • פרשת חיי שרה תשפ"ג

יפה שיחתן של עבדי אבות

פשיחות מו"ר הרה"צ שליט"א

וכך אנשים מקרבים הלכו עמו, אבל חכמינו הקדושים אומרים שהפנה היא שלקח עמו את אליעזר, שמנינו בגימטריא כמנין שלוש מאות ושמונה עשרה, שזה ש"ח - כח השיחה, את היפה שיחתן של עבדי אבות, זה הכח שלמד אותו אברהם אבינו - כח התפלה והתבודדות, וזה הכח שמוריש לנו.

חשתאה" שכל דבר שבקש קבל

ופה באמת רואים איך פרשה שלמה מתפרשת על שהיה מפרש שיחתו על כל ענין ופרט, מענין הישועה שהיה צריך אליה, מציאת הזוג ליצחק אבינו, זהו שנאמר לבסוף: "והאיש משתאה לה", ורש"י מפרש "משתומם", כי כל כך השתומם כשראה עין בעין איך שכל דבר שבקש קבל.

כשהתקרבתי למוהרא"ש היה לי חבר שהוא קרב אותי, וזכרני שספר לי אז איך שכבר זה כמה שנים שהוא מתבודד ומבקש כל כך הרבה על ענין הזוג, ובהתחלה רחמתי עליו מאוד, איך שבדאי כל כך מתקשה בענין זוגו, עד שצריך לבקש כל כך הרבה, ומי יודע כמה אכזבות כבר סבל בענינו. והנה יום אחד הוא

וכי טלית אתה צריך? אתה צריך זוג! ולמה לא תבקש בפרטי פרטיות: רבוננו של עולם, אני צריך זוג - כלה נאה וחסודה, שתהא אשה טובה וצדיקה, שתעזר לי להקים בית נאמן בישראל, על אדני הקדשה וכו'. צריך לבקש כל מה

פרשה שלמה מתפרשת על שהיה מפרש שיחתו על כל ענין ופרט, מענין הישועה שהיה צריך אליה, כל כך השתומם כשראה עין בעין איך שכל דבר שבקש קבל.

שצריך בפרוטרוט, להקדים תפלה על כל פרט ופרט.

הצדיקים מכניסים בנו את הלמוד הזה של אברהם אבינו: "שיחתו של עבדי אבות", ענין התבודדות, כשאברהם אבינו הלך למלחמה עם המלכים, כתוב: "וירק את חניכיו שלוש מאות ושמונה עשרה", בפשטות הינו שפך

צריכים לפרש כל פרט ופרט

רב דברי פרשה זו הם דברי אליעזר עבד אברהם, שחזר ומספר כל הקורות אותו, דברים שבאמת כבר נכתבו מקדם בתורה, על זה אמרו חכמינו ז"ל (בראשית רבה ס, ח): "אמר רב אהא, יפה שיחתו של עבדי אבות מתורתו של בנים, שהרי פרשה של אליעזר כפולה בתורה, והרבה גופי תורה לא נתנו אלא ברמזיה, התורה מקצרת כל כך במצוות ודיני התורה, עד שכוללת על קוצו של יו"ד הררי הלכות, ופה מאריכה כל כך, בודאי יש כאן למוד בשבילנו.

אחד הדברים שרואים פה זה ענין התבודדות, איך שצריך לפרט כל שיחתו בתפלה והתבודדות שלו, אליעזר שופך את שיחו לפני הקדוש ברוך הוא: רבוננו של עולם, איני יודע מה אעשה איך אתחיל להוציא את שליחותי אל הפעל, מאיפה? מה ומי?, וכך מפרש שיחתו "הקרה נא לפני ובתוך כך הנה מוצא עצה, שישב על ידי הפנים ויבחו וכו', ומפרש הלאה: הנערה שתביא לי לשנות, ולא רק לי גם תציע לי עבור הגמלים, שבזה רואים שהיא גומלת חסדים, וראויה לדבק בזרעו של אברהם שהוא גומל חסדים.

והנה הגמרא אומרת (תענית ד, א) שאליעזר שאל שלא כהגון במה שאמר "והיה הנערה אשר תאמר אלי", כי אולי היתה יוצאת נערה שאינה הגונה, סומא או חגרת?, היה לו לפרש יותר כל שיחתו: רבוננו של עולם, מעזר שהיא לא תהיה סומא וכו', צריכים לפרש בשיחתו תפלות על כל פרט ופרט.

טלית אתה צריך?

פעם היה איזה בחור שישב בציון במירון ובקש על זוגו, הוא אמר רק: "רבי שמעון א טלית, רבי שמעון א טלית"... כשהוא מתפונן שכבר רוצה להיות עם טלית כמנהג הנשואים...

התפלה פעלה

פעם אחת בא רבי שמעון ז"ל (תלמידו הראשון של רבנו ז"ל), לעורר רחמים אצל רבנו ז"ל על בנו תינוק קטן שנחלה מאד, רחמנא לצלן, ורבנו ז"ל לא ענה לו כלל, ואחר כך בלילה ישבה אשתו ליד העריסה של הילד, והתפללה הרבה בבכיות עצומות על התינוק שיתרפא, ובקשתה היתה בלשונה כדרך הנשים, ובבקר, כשבא רבי שמעון אל רבנו ז"ל, ענה ואמר לו רבנו ז"ל בלשון תמיהה: "הראית גדל כח התפלה? הלא כבר היה נחמם גזר דינו למות, ואשתך - לא די שפעלה שיחיה - אף פעלה שיצארה ימים, שהועילה תפלתה של אשתך שיתרפא ותהיה לו אריכות ימים", וכן הנה, שהילד שב לאיתנו והצריך ימים הרבה, קרוב למאה שנים.

מגיע לשייבה ובשורה בפיו שנעשה חתן, שמחתי אתו מאוד, ואז הרשיתי לעצמי לשאל אותו, אמר נא לי כמה פעמים הציעו לך שדודך ולא יצא לפעול? הייתי בטוח לפי דבריו שבנדאי הציעו לו כבר כמה וכמה שדוכים וכו'. ואז ענה ואמר לי בפשיטות: זוהי ההצעה הראשונה שהגיעה לידי, ואף פעם לא הצרכתי להכנס לשום שדודך וכו'. והשתוממתי מאוד. ואז הוסיף ואמר לי: אכן, כך בקשתי בתפילתי על הדבר הזה, שלא אצטרך לבא לידי פגישות יתרות וכו', רק השדוד שלי הוא יהיה השדוד שיבוא לידי גמר.

אז ראיתי בפעם הראשונה דגמא לכחה של תפלה, איך אדם יכול לפעול בתפלתו את דברי ישועתו לפרטי פרטים, ואז קבלתי הלמוד הזה שיש ענין "שיחתו של עבדי אבות", ענין של תפלה בפרטי פרטיות, לבקש מהקדוש ברוך הוא על הכל, בלי קמצנות, כענין הנאמר בפרשה הבאה, "ויעתר יצחק אל ה'", ויעתר זה גם לשון של תפלה וגם לשון של עשירות - ששפכו תפלות בעשר, זהו הלמוד לאדם, תשפך תפלות להקדוש ברוך הוא על כל דבר, אל תהיה קמצן, תבקש על הכל, שנזכה ל"יפה שיחתו של עבדי אבות", להיות מקרבים אל הצדיקים שמלמדים אותנו את עבודת השיחה היפה אל השם יתברך.

שׁו"ת ברסלב • מאת מוהר"א ש"ז"ע

איך אפשר להנצל ולא להיות מ"החסידי הנפולים"?

לכבוד קדשת הצדיקה, קראתי באחד המכתבים שמוהר"א ש כתב למישהו על ה"חסידי הנפולים" שצריך להזהר מהם וכו'. שאלתי היא: איך אפשר להנצל מזה שלא נהיה אנחנו מהחסידי הנפולים?

בעזרת השם יתברך יום א' לסדר נח כ"ח תשרי ה'תשע"ג

שלום וברכה אל ... נ"י

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריך לדעת שצריכים מאד מאד לשמור מחסיד שנפל, שזה מסכן מאד מאד, עד כדי כך שכתב מוהר"נ ת"ז"ל (לקוטי הלכות, ראש חדש הלכה ז', אות נ"ב): אדם צריך לקבע בעצמו שיהיה איך שיהיה, אף על פי כן יהיה חזק בדעתו שלא יהיה נסוג אחור לגמרי מהשם יתברך, ולא יאש את עצמו לעולם, ולא יהיה מהחסידי הנפולים, שהם גרועים ממשמדים רחמנא לצלן וכו', עין שם. וכן הוא (לקוטי הלכות, שלוחין הלכה ה', אות י"ז): עקר התגרות והסתת הבעל דבר שמבקש תואנות ועלילות לשוב ולפל חס ושלום, לזהמת המדמה, בפרט אחר הסתלקות הצדיקה, שאומר: הרי כבר אפס תקוה חס ושלום, ועמלק מתגבר, שהוא בחינת עצם התגברות היצר הרע, שמתעורר בהתגברות עצום בכל פעם, ועתה מה נעשה עוד, והכסילים חוזרים לאחוריהם, שזהו בחינת מה שקורין חסידי נפולים רחמנא לצלן, שזה גרוע מהכל, כמו

מכתב לשבת

ממכתבי מו"ר הרה"צ שליט"א מהשנים הקודמות

לא משנה באיזה גיל אני

בעזרת השם יתברך, יום ו' ערב שבת קדש לסדר חיי שרה כ"ג מרחשון ה'תשפ"ב

החיים והשלום וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל אנשי שלומנו היקרים הגרים ביבנאל עיר ברסלב, עיר השמחה, ודי בכל אתר ואתר, הו"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

השבת קורין פרשת חיי שרה, והפרשה מעוררת אותנו על שמחת החיים ועל תכלית החיים, איך לנצל את החיים שלנו בתכלית השלמות, לא משנה באיזה גיל אנחנו נמצאים, אם זה גיל מאה או גיל עשרים או גיל שבע, העקר שיהיו כלם שוים לטובה ושנתקרב אל השם יתברך מאותו גיל שאנחנו נמצאים בו, כי דרך היצר הרע לדחות את האדם לזמן ולגיל אחר, כשהוא צעיר ואמר לו שיש לו זמן לעסוק בתקון נשמתו כשהיה יותר מבג, וכשהוא יותר מבג הוא מחליש את דעתו עם מחשבות של הבל כאלו כבר פספס את הגיל והזמן שיכול להתקרב אל השם יתברך, אבל כשאדם יודע שכל שנותיו שוים לטובה, ולא משנה באיזה גיל אני נמצא בו, אני מתחיל מרגע זו להתקרב אל השם יתברך, ולעשות כל מה שאני יכול כפי הגיל והכוח שלי, אזי זוכה לברכה מיחדת ולסיעתא דשמיא עצומה לנצל כל יום ויום בדבקות הבורא יתברך שמו.

וכשזוכים להגיע לזה, אזי ממילא יש תקון גמור לכל הימים והשנים שעברו לו עד עכשו, כי זה כח התשובה, שחוזר ומחיה כל הימים ושנים שעברו אצלו בחשוך, וחוזר וממלא אותם עם אור זיו וחיות ודבקות השם יתברך, עד שיתקיים אצלו (בראשית כד א) ואברהם זקן בא בימים, ואיתא בזהר הקדוש (חיי שרה קכט ע"א) שבא בשלמות עם כל הימים שלו, כי גם אברהם אבינו לא התקרב אל השם יתברך ביום אחד אלא מתוך עבודות של כל ימי חייו, וכדאיתא שם בזהר בפרוש, לא אתקרב אברהם ביומא חד או בזמנא חדא, אלא עובדוי קריבו ליה בכל יומי מדרגא לדרגא עד דאסתלק בדרגוי כד הנה סיב [לא התקרב אברהם אבינו ביום אחד או בזמן אחד, אלא מעשיו קרבו אותו בכל יום עד שזכה להגיע אל שלמות מדרגותיו כשהיה זמן], עין שם, נמצא שזו עבודה של כל החיים.

ולכן נבוא נא ונעשה התחלה חדשה משבת זו לנצל כל יום ויום של החיים שלנו בדבקות השם יתברך, ונמלא כל יום עם כל טוב אמתי ונצחי, כל אחד כפי הגיל והכוח שלו, ואז יעזר לנו השם יתברך שהכל יתהפך לטובה ויהיו כלם שוים לטובה, ונראה בישועת השם בכל הענינים, יראו עינינו וישמח לבנו בישועתו יתברך.

הכותב בגעגועים לחזר אליכם בקרוב ומאחל לכם שבת שלום ומזרח.

י' חמץ תמוז ה'תשפ"ב

פתאם נעשה שקט גדול, ואז קם רב שישת ואמר: "הרי הגיע המלך"

ה' ואחר האש קול דממה דקה".

ואמר מוהרא"ש ז"ל, שהיה צדיק גדול אחד, שבכל פעם שהיו אורחים ישנים בביתו, היה נכנס אליהם לראות מה הם צריכים, ואולי נפל הכסא מעליהם וכיוצא בזה, והיה הולך רק בגרביים בלי נעלים, כדי לא לגרום רעש שיוכל להעירם.

עוד ספר מוהרא"ש ז"ל, כי דרפם

של אנשי שלומנו היתה

תמיד להתנהג בשקט

ולא ברעש, ובפרטיות

אותם אנשי שלומנו

היקרים שהיו ברוסיה, הם

היו מישבים, וכל עבודתם

היתה בשקט בלי רעש כלל,

ואחר כך פשהתחילו להתקרב

אנשי שלומנו מערי פולין, הם הביאו את

הרעש והוילדקייט ממקומות אחרים,

וממילא במשך הזמן חושבים שדרפם

של אנשי שלומנו היא בקול רעש.

ואמר מוהרא"ש ז"ל, שמי שמכיר את

הגסח האמתי של אנשי שלומנו חסידי

ברסלב, יודע שהוא קול צעקה מתוך

הלב בדבקות עצומה, אבל צעקות

ברעש ובפראות - זה אינו גסח שלנו

כלל, רק הביאו את זה ממקומות אחרים.

"לא ברעש" ה" - שכבודו יתברך אינו בא מתוך רעש ועסק גדול, רק בהשקט ובשלווה ובקול דממה דקה.

והיה רגיל לחזור על המעשה המזכיר

בגמרא (ברכות נח): שרב ששט היה סגיי

נהור (עור), ופעם הלך לקבל פני המלך

שבא לעירו כדי לברך עליו את הברכה:

"ברוך שנתו מכבודו לבריותיו", שמברכין

על ראית פני מלך עכו"ם, ופגע

בו צדוקי אחד ורצה לצערו

ולהתלוץ ממנו, ושאל

אותו: "לאן אתה הולך, הלא

אינך רואה שום דבר?" ענה

לו רב ששט: "תוכח שאני רואה

יותר טוב ממה, ואדע בדייק

מתי יגיע המלך".

ולפתע עברו שם שרי המלך ברעש

ובתזמורת גדולה, והצדוקי קם במהירות,

ואמר: "הרי הגיע המלך", אמר לו רב

ששט: "עוד לא הגיע המלך", שוב עברה

פת שניה של שרי המלך וחילותיו ברעש

ובקול גדול, ושוב אמר הצדוקי: "הרי

הגיע המלך", ואמר לו רב ששט: "המלך

עוד לא הגיע", פתאם נעשה שקט גדול,

ואז קם רב ששט ואמר: "הרי הגיע

המלך", כי מקרא מפרש הוא (שם) "לא

ברוח ה' וכו' לא ברעש ה' וכו' לא באש

אנשי שלומנו הקדושים היו תמיד מתנהגים בהשקט ובדרגה ארץ גדול, ובפרט בענין הנ"ל, שלא לעורר בראדם מן השנה, בזה היו נזהרים מאד מאד.

ר' געצי מאומן היה עובד השם

גדול מאד, עבודתו היתה תמיד ברעש

ובקולות גדולים, אבל בענין זה היה נזהר

מאד לא לעורר אחר מהשנה, והיתה

דרךו בכל ליל שבת קדש לומר סדר

הזמירות ו"רבון כל עולמים" וכו' בקולי

קולות, פעם בא מבית הכנסת ומצא את

אשתו ישנה, ולא רצה שקולותיו יעוררו

אותה, ולכן חזר לבית המדרש ואמר שם

את סדר הזמירות "שלוש עליכם" ו"רבון

כל עולמים" וכו' כדרך בקולי קולות,

ורק אחר כך חזר לביתו והמתין לאשתו

לעשות קדוש.

ואמר מוהרא"ש ז"ל, שאף פעם אסור

להעיר בן אדם מהשנה חוץ מבבקר, כדי

לקום לזמן קריאת שמע ותפלה, כי אז

זה זמן מצוה עוברת.

והיה מוהרא"ש ז"ל תמיד מזוהר את

תלמידי "היכל הקדש", שלא יעשו רעש

בחדרם בלילה כשבחורים אחרים ישנים,

כי זה פגם גדול וכב"ל, והיה אומר בדרך

הלצה, שהלא כתיב (מלכים א' יט, יא):

ששמעתי מפיו הקדוש וכו', ענין שם.

והנה כדי להנצל מלהיות חסיד שגפל

יש רק עצה אחת, שאמר רבנו ז"ל (לקוטי

מוהר"ו חלק א' סימן ס"ב): עקר כל הדברים

הו התחלה. כי כל התחלות קשות מחמת

שיוצא מהפך אל הפך וכו'. ועל כן בכל פעם

ופעם שנוסע להצדיק, צריך שיראה שיבוא

בכל פעם מחדש. לא כמו שכבר היה אצל

הצדיק, ועכשו הוא בא פעם שנית, רק כמו

שלא היה מעולם אצל הצדיק, ויהיה אצלו כמו

שבא עכשו מחדש פעם ראשון. כי עקר הוא

ההתחלה, כי כל התחלות קשות, נמצא שעקר

כח העבודה של כל הימים אינו אלא ההתחלה,

וכפי הכח וההתלהבות של ההתחלה, כן הולך

ומתנהג בעבודתו, פי עקר היא ההתחלה.

על כן צריך להתחיל בכל פעם מחדש, כי פן

להקדוש ברוך הוא - הוא מתחיל מחדש ואומר

להקדוש ברוך הוא: רבנו של עולם עכשו אני

בא אליך מחדש, ורוצה לחזור בתשובה שלמה

וכו' וכו', וכן בלמוד תורה הקדושה - שעושה

בכל יום ובכל פעם התחלה חדשה כאלו אף

פעם לא למד, כעין שאמר חכמינו הקדושים

(רש"י תבא כ"ו ט"ו): בכל יום יהיה בעיניך

חדשים, כאלו קבלתם היום מהר סיני, כאלו

בו ביום נצטווית, וכן היא (תנחומא תבא): בכל

יום תהא התורה חביבה עליכם כאלו היום הנה

קבלתם אותה מהר סיני.

ולכן כשבר ישראל הולך בדרך זה, אזי הוא

אף פעם לא יפל, כי הנפילה באה מגאות

וישות, שנדמה לו שהוא כבר מזמן מקרב אל

הצדיק וכו', ומבין את הצדיק וכו', וכן הוא כבר

רגיל להתבודד וכו', ומתבודד הרבה וכו', ומה

סודו של חדר [כמעט] ריק

ונקב סכום ענקי כל כך שזעזע אותם לגמרי, "אני מוכן לשלם מס בסכום כזה", אשר המס לבד הוא הון תועפות, ויכניס עשירות גדולה לאוצר המדינה...

על זה כבר לא יכלו השוטרים לענות, ואמרו לו שהם מכרחים לחזור אל הממונה שלהם ולטכס עמו עצה מה לעשות.

באותו היום חזרו אליו השוטרים, ואמרו לו, שהשר הגדול החליט, שבשום פנים אי אפשר לו להתחמק מזה, והוא מכרח לפתח את החדר, להראות להם מה יש בפנים...

בלית ברירה נטל ר' שמעון וואלף את מפתח החדר, ופתח להם. ומה מאד נבהלו ונשתוממו לראות, שכל החדר ריק, ורק באמצע החדר הייתה מצבת אבן, ועליה כתוב: "פה נטמן שמעון וואלף בן רבי קלונימוס", ולא הבינו השוטרים פשר הדבר.

בראותו את פליאתם הגדולה, הסביר להם רבי שמעון וואלף: "תדעו, שאני תמיד עסוק מאד בכל עסקי במסחר ובכספים גדולים וכו', ואני זוכה גם לחלק כספים רבים לצדקה, ולהציל נפשות אביונים ואמללים, ואני מפחד תמיד שמא יכנס בלבי איזה צד של גאות ורמות רוח כאלו אני טוב יותר מהם, ולכן יש לי קביעות בכל יום להכנס לחדר זה, ולהסתכל על המצבה שלי, ולהזכיר לעצמי שיבוא היום שאצטרך לילך מזה העולם, ולא ישאר לי אלא רק המעשים הטובים שזכיתי לרכוש לעצמי, וזה יהיה סוד כמוס עמדי עד היום, כי אף בריה לא ידעה מזה, אבל מחמת שהכרחתם אותי להראות לכם מה יש בחדר, פתחתי לכם, ואקנה להקדוש ברוך הוא, שלא יזיק לי מה שנודע ענין זה לבריות..."

אשרי מי שזוכה, שיום מיתתו אינו מש מנגד עיניו, ותמיד מדמה לעצמו כאלו מצצה מנחת כבר על קברו, כי אז יעברו ימי חייו בצורה אחרת לגמרי, ויזכה לרכוש לעצמו הרבה טוב אמתי ונצחי בזה ובבא לנצח!

(עפ"י שיחות מזהרא"ש, חלק ט', עמוד קמ"ד)

נדיב גדול היה השר ר' שמעון וואלף רוטשילד ז"ל, איש תם וישר וירא ה', ומפרסם בעולם לעשיר ולנדבן גדול, והיה גם מכבד בעיני הגוים ואנשי הממשלה, פי ישרותו בכל עסקיו היו עד להפליא, ונהל כל חשבונותיו ושלם כל מסיו בחשבון צדק ומדיק עד הפרוטת האחרונה, אבל כמוכן היו לו גם שונאים שקנאו בו מאד עקב הצלחתו, ותמיד חפשו איזה פגם להעליל עליו.

ויהי היום, והלכו שונאיו אל לשכת המס והעלילו עליו שיש לו אוצר רב של כסף וזהב סגור בחדר מיחד שבביתו, ואינו נותן לאף אחד רשות להכנס בתוך החדר הזה, כי רק לו לבד יש את המפתח לחדר הזה, ומעולם לא נכנס אפלו אחד מעבדיו ומשרתיו אל החדר הזה, כי שם הוא מחביא את כל עקר עשירותו, ומתחמק מן הממשלה כדי לא לשלם מסים...

דבר העלילה נכנס באזני אנשי הממשלה, ותקף ומיד שלחו שוטרים לבדק אם אמת הדבר שיש לו חדר כזה שאף בריה אינה רשאית להכנס לתוכו.

כשבאו אל ר' שמעון וואלף ושאלוהו על כך, ענה ואמר להם שאמת נכון הדבר, יש בביתו כזה חדר שאף אחד אינו רשאי להכנס לתוכו, אבל אינו מחביא שם כסף וזהב וכו', אלא זהו ענין פרטי שלו, ואינו יכול לדבר יותר מזה...

מיד הגיבו השוטרים שהוא מכרח לפתח את החדר ולהראות להם מה חבוי בפנים, אך ר' שמעון וואלף לא מהר לפותחו, אלא השיב להם בשאלה: "כמה כסף אתם משערים שיש בחדר הזה?" ונקב להם סכום עתק מאד, ואמר: "אני מוכן לתת לכם מס את הסך הנ"ל, ובלבד שתותרו לי מלפתח את החדר, כי זהו ענין פרטי שלי".

השוטרים לא אבו לקבל את דבריו, והתעקשו שיפתח בכל זאת את החדר, אזי ענה ואמר להם: "מה יכול להיות הסכום הגדול ביותר שאפשר לכם לצייר בדעתכם, אלו היה כל החדר מלא וגדוש בכסף וזהב?"

צריק עוד להתבודד?
וכן בלמוד התורה הקדושה הוא אומר לעצמו שכבר למד ויודע ללמד וכו', מזה יכולה להיות נפילה גדולה מאד, עד שהוא בעצמו יהיה חסיד שנפל שגרוע מממשד, רחמנא לשזבו, וכבר אמר רבנו ז"ל (ספר המדות, אות נפילה סימן ט'): "מי שנפיל מיראתו בידוע שיראתו לא היתה טהורה".

ולכן רק זו העצה להנצל מלהיות חסיד שנפל וכו', שתמיד יעשה התחלה חדשה, וכבר אמר רבנו ז"ל (שיחות הר"ו סימן נ"א): אין טוב להיות זמו, זהו חסיד זמו, והו צדיק זמו, זמו אין טוב, כי צריק רק להתחדש בכל יום להתחיל בכל עת מחדש.

ואם ילך באפן הזה הוא אף פעם לא יפל ממדרגתו, אשרי השומר את עצמו מכל זה וזוכה לעשות בכל יום התחלה חדשה, שאז אל רב טוב הצפון יזכה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים.

077-261-2984 | חיוכים חדשות שיעורים | ברסלב שלי | ברסלב שלי

לעילוי נשמת פשה אליעזר בן נחום ז"ל

לברכה והצלחה מתן נתן בן לאה פרים, רות בת רחל

לרפואה שלימה ונחת דקדושה בן ציון בן שרה, טשארנא בת פרים ליפשה

לרפואה שלימה נתן יוסף ברוך בן טוביא

בנדריים פלוס: "ידידי היכל הקודש" לבחור את קופת עלון היכל מוהרא"ש | בהעברה בנקאית: "ידידי עיר ברסלב" בנק מרכנתיל, סניף: 725 מספר חשבוני: 26437

השתתפו בזכות הרבים! יתן לתרום להפצת העלון | לקבלת העלון באימייל מדי שבוע: BRESLEV.SHELY@GMAIL.COM